

Almanyanın məşhur “Nitro” jurnalı Ermənistan-Azərbaycan münaqışası ilə bağlı həqiqətlərdən yazır

Almanyanın məşhur “Nitro” jurnalı Linda Ermənistan-Azərbaycan Dağılıq Qarabağ münaqışası ilə bağlı həqiqətlərin eks olunduğu məqale dərc edilib. AZORTAC xəber verir ki, məqalənin müəllifləri Bettina Sellonq-Lammel və Bernd Lammel münaqışının tarixi, beynəlxalq ictimaiyyətin problemin həllinə yanaşma tərzi, müharibənin dinc sakinlərin həyatına vurduğu ağır zərər, məcburi köçkünlərin gündəlik həyatı barədə faktlar, sənədlər və canlı şahidlərin fikirləri əsasında dolğun təsəvvür yaratmağa çalışıblar.

Azərbaycana sefər və araşdırmlar əsasında hazırlanmış məqalədə bu gün dünyada baş verən müxtəlif münaqışeler fonunda artıq onilliklərdən bəri davam edən Dağılıq Qarabağ münaqışmasına beynəlxalq diqqətin azaldığı diqqətə çatdırılır. Vurğulanır ki, Almanyanın Federal Kansleri Angela Merkezin münaqışının beynəlxalq hüququn principləri əsasında həllinə çalışacağına dair vədinin reallığa çevriləcəyi, yoxsa quru və olaraq qalacağı da sual doğurur.

Məqalədə “Dağılıq Qarabağ münaqışasının həlli yolu varmı?” sualına “Prinsipcə hə, amma...” cavabını verən müəlliflər bu “amma”nın arxasında hansı məsələlərin dayandığını aydınlıq getirirlər. Qeyd edilir ki, Azərbaycan ərazisinin 20 faizini işgal edən Ermənistan bu işgali dünya ictimaiyyətinə “azadlıq müharibəsi” kimi təqdim edir. Həm-

çinin işgal həmin ərazidə ermənilərin yaşaması ilə izah olunur və ərazi bütövlüyü prinzipinə məhəl qoyulmadan öz müqəddəratını təyin etme hüququ əsas götürülür.

Ötən əsrin 80-90-ci illərinə nəzer salan müəlliflər Sovet İttifaqının süqutu ərefəsində milli və dini zəmində təsvir edilən münaqışə ocaqlarının yarandığını qeyd edirlər. Bildirilir ki, bəzən Ermənistan və Azərbaycan arasında davam edən münaqışə bu kontekstdə interpretasiya edilir. Dinc əhali üçün qəbul edilməz olan status-kvo hətta ATƏT-in Minsk qrupunun həmsədrlerini də çıxılmaz vəziyyətə salıb. İşgal olunmuş ərazilərə 2010-cu ildə ilk dəfə sefər edən həmsədrler öz hesabatlarında münaqışədən əvvəl mövcud ol-

38 | AUSLANDSREPORTAGE

muş şəhər və kəndlərin işğaldan sonra tamamilə dağıldığını qeyd ediblər.

Məqalədə bildirilir ki, BMT Nizamnaməsinin ikinci maddəsinin dördüncü bəndi əsas götürülərək münaqışə ilə bağlı 1993-cü ildə qəbul edilmiş qətnamələrə məhəl qoyulmur və bu vəziyyət 27 ilden əldən çıxdır ki, davam edir. Ermənistan silahlı qüvvələri Azərbaycan ərazilərini işgal atlında saxlamasına baxmayaraq, Yerevan Azərbaycanı Dağılıq Qarabağdakı erməni əhalisine hücum etməkdə ittiham edir. Hətta Ermənistanın sabiq prezidenti Serj Sarkisyan 2016-ci ildə Berlinə səfəri zamanı bu məsələyə primitiv cavab da vermişdi. O, ermənilərin Dağılıq

Qarabağda yaşamalarının onların həmin əraziyə etnik iddialarını və öz müqəddərlərini təyin etme hüququnu əsaslandırmaq üçün kifayət etdiyini demişdi. Onun cavabinda isə orada yaşayan digər millətlərdən heç söhbət belə getmirdi.

Yazıda ermənilərin Dağılıq Qarabağ ərazisine kütləvi şəkildə köçürülməsinin tarixini də diqqət yetirilir. Bu ərazilər uğrunda maraqların XVIII əsrde daha da kəskinləşdiyi və yekunda Rus imperiyasının həmin ərazilərde öz mövqeyini möhkəmləndirdiyi qeyd edilir. Vurğulanır ki, bunun ardınca 120 min erməni Türkiye və İrlandan indiki Azərbaycan ərazilərinə köçürülrər. Sovet İttifaqı tərəfindən yüksək muxtarlıyyət statusu verilən Dağılıq Qarabağ erməni köçü dayanmaq bilmir. SSRİ-də yüksək vəzifələr tutmuş, Stalinin silahdaşı olmuş Anastas Mikoyan 1945-ci ildə Livandan erməni ailələrinin SSRİ-yə köçürülməsi barədə sərəncam imzalayıb. SSRİ-nin en qanlı siyasetçilərindən biri olan, NKVD-nin ölüm siyahılarını imzalayaraq günahsız insanları ölümə göndərən və Polşada Xatin qətləməndə eli olan Mikoyan onilliklər boyunca kütləvi deportasiyalar formasında daxili kolonializm siyaseti aparırdı. Krım tatarları, Volqa almanları, eləcə də digər xalqlar sünə səbəblərlə kütləvi şəkilə də öz yurd-yuvalarından didərgin salınırılar. Mikoyanın ermənilərlə bağlı imzaladığı

dekret isə onların Türkiye və ya Ermənistana köçürülməsini deyil, məhz Dağılıq Qarabağ köçürülməsini nəzərdə tuturdu. Türkiyədən deportasiya edildikdən sonra klanlaşmış erməni icması yerli cəmiyyətə integrasiya etmirdi, onlar, əksinə, mütəşəkkil cinyətkarlıq, narkotik ticarətinə və beynəlxalq terrorizmə meyilli idi. Bu icmanın Monte Melkonyan kimi tanınmış simaları Parisin Orli hava limanında və ya Moskva metrosunda cinayət aktları törediblər. Müəlliflər ermənilərin Dağılıq Qarabağ köçürülmələrindən dair bir faktı da oxoculara təqdim edirlər. Qeyd olunur ki, 1978-ci ildə ermənilərin bu ərazilərə köçürülməsinin 150 illiyi münasibətlə ucaldılmış abidə bu faktı tarixdən silmək üçün məhz onların özləri tərəfindən məhv edilib. Məqalədə hazırda Azərbaycanda bu münaqışə nəticəsində bir milyondan çox qacqın və məcburi köçkünün yaşadığı da vurğulanır. Diqqətə çatdırılır ki, Azərbaycan Hökuməti onların həyat şəraitinin yaxşılaşdırılması üçün müvafiq tədbirlər görür, vaxtılıq çadır düşərgələrində yaşayan insanlar artıq menzillerlə təmin olunublar, 100 yaşlış mentəqəsində indiyədək 300 min mənzil tikilərək bu insanların istifadəsinə verilib. Bildirilir ki, bu gün Ermənistan Qarabağ ermənilərinin müqəddəratını təyin etme hüququna istinad edərək öz iddialarını əsaslandırmağa çalışır, lakin hüquqi cəhdən Dağılıq Qarabağ və onun ətrafdakı işğal edilmiş əraziləri geri qaytarmaq hüququ Azərbaycana məxsusdur.

Yekunda qeyd edilir ki, Cənubi Qafqazdakı bu münaqışə ocağının hər an alovlanma təhlükəsi var. Açıq müharibə bütün regionun sabitliyini poza və onun təsiri Avropa da qata biler. Əger ATƏT-in Minsk qrupu münaqışının sühlu yolu ilə həllində ciddi irəliləyiş əldə etməsə, bu vəziyyət azərbaycanlıların səbrini tükəndirə bilər. Yerevandakı hazırlı vəziyyət risk amilidir. İndi Avropa İttifaqının və ATƏT-in diplomatik alternativlər təklif etməsi lazımdır.

Elgün Niftəli
AZORTAC-in xüsusi müxbiri
Vyana